

Instructions Within | Poems by Ashraf Fayadh translated into UA

Translation by: Andriy Anisimov, Bogdan Horvat, Oksana Kyrpal, Oleh Kotsarev, Julia Sukhovetska, Katrina Haddad

Worldwide Reading in support of Ashraf Fayadh, 14 January | Ukraine
Fb event: <http://facebook.com/events/918476674902371/>

Ашраф Файяд

з книги "Вказівки для внутрішнього використання" (Бейрут, вид-во аль-Фарабі, ст. 8-18)

*присвячується: іменам усіх тих,
кого я знав...
тим небагатьом,
хто справді носили ці імена*

Порожнє місце

Усе має вагу.
На задвір'ї твоя вага вже звична,
але твоя важка тінь не дає шансів
ані асфальту,
ані фарбам,
ані написам на вітринах
показатися.
Ти й сам займаєш місце. Непогане таке місце
для порожнечі.

Повітря забруднене. Бруд так само у сміттєвих баках,
у твоїй душі від сполучення з карбоном,
у твоєму серці від закупорки вен,
коли воно відмовляє у громадянстві
власній крові, яка повертається з голови.

Не запам'ятовуєш, як втрачаєш вагу.

Дотримуєшся відповідної дієти,
щоб втратити ще більше себе.

Швидко приймай рішення:
земне тяжіння
довго не чекатиме.
Підказка: заміни часовий фактор власним іменем,
щоби досягти правильного рішення стосовно способу, у який викинуть
останню
сторінку
із зошита твоїх днів
до кошика зі сміттям.
Саме туди.

Ти береш стільки повітря, скільки б вистачило двом немовлятам
(коли б вони кричали в унісон),
враховуючи, що молекули повітря навколо
погано переносять звук, а твоє горло
треба прочистити.

Жебрачці десь за п'ятдесят. Вона така поважна у цьому лахмітті,
вишитому клаптиками банкнот. Вона звертається до тебе, і до тієї
красуні поруч, і бажає вам скоро подарувати світові дитину
ще одну порожнечу
напроти клаптика банкноти

Час пришвидшує кроки твого розвитку. Ні, не статевого.
Час тобі підказує - зміни брудні шкарпетки.

-
-
-

Науковий факт: бактерії ростуть швидко.

Піддайся сну:
настав час розчинитися, розкластися,
набути форми, яку погодили на чужині, куди тебе вилили.
Закипай, густішай,
повертайся в свою порожнечу,
щоб заповнити простір,
який звик
до тебе.

з циклу **Русло ріки хрипить**

Як захрипло русло Тигра

Хлопці всілися на березі
брудної ріки:
“ось потонула іграшка смерті”.
Тигр ковтає смерть –
ось її викидає на узбережжя
Перської затоки

“Візьми від життя все”.
Чую хриплину в голосі лівим вухом,
чую хриплину у венах,
хриплину в річці, у хмарі, у своєму серці.

Красуня не сходить цього ранку,
і хліб не сходить цього ранку.
Усе б нічого, але й ворони вже не гніздяться на моїй дахівці.
Твоя біла усмішка
на чорний день.

Річка дуже забруднена:
спливають уривки коментарів із новин
аналіз за аналізом.

- Що нового у світі моди?
- Що ти думаєш про багдадську групу?

досконала геометрія
у створенні доміно
Абд аль-Габар впертий і непереможний
гуркіт поразки наступної жертви
впала конструкція доміно
кількість жертв після бомбардування коливається між двома горнятками та
наргіле

Остуди свою жагу холодною водою з річки,
у цілковитій темряві розшукай розпусницю.
Ніч усе приховує, проте річка розкриває.

Як питимеш свій чай тепер?
Річкова вода проковтнула смерть
і переживує розчарування від своєї подорожі.
На шляху до Басри
розчарування поглиблюється,
щоби клубком підступити до мого горла.

з циклу **Іменник ч.р.**

Виявляючи відданість, вшановуючи богів,
невже ти не помітив, що артерії відмовляються гнати безсоння

до очей?
Невже не помітив?
Що серця усіх тих покинутих на тротуарах ночі
не раз відходили від твоїх очей?
Правила ночі діятимуть,
коли світанок охопить її на краєчках дивних хмар
на стелі твоєї уяви.
Ти також не помітив...
як прагнеш розтлумачити артерії жінок,
тіл, кинутих на поверхню пам'яті, яка довго розлучалася з часом.

Твої сторінки намочив мул тлумачення,
з них не прочитати нічого, крім літер, таких, як ти.
Вони використовують всі мови світу,
щоб зробити іменник, яким ти назвешся.
Твоє ім'я – чорнильниця вагітна здогадом,
а тіло суперечить тому, що люди домовилися називати
його частинами.

Твої очі визнають, що безсоння
осквернило святощі, збережені для ночі,
а ніч довго не мовчатиме.
Твоє серце – ідол, від якого відступили артерії.
Вони більше не носитимуть венам жертвних дарів,
щоб наблизитись до трону прекрасних богів.

Відколи вітер дотримується твоїх ПДР?
Відколи
вітер почав реагувати на твій червоний,
мириться з тобою,
приносячи жменьку слів,

жменьку старих новин?

Твоє ім'я мене не цікавить.
Мені ж не пробачать усіх помилок,
за мене не попросять уночі, мені не вийти з цієї ізоляції.
Твоє ім'я – втрачений номер телефону,
тягар на спині.

із циклу **Пояс**

Старі двері аплодують вітрові
за танець у супроводі дерев!
Старі двері
не мають долонь,
а дерева не вступали в інститут, щоб навчитися танцю.
Вітер –
невидима істота,
навіть коли танцює з деревами.

Три закони Батьківщини

Закон перший:
Всяка країна – безпечна для громадянина.
Навіть у воєнний час твоя Батьківщина готує тебе до нового дня, не
скаржачись.
Вона захищає твоє серце від впливу чужинця
Та твого неважливого еґо.

Закон другий:
Немає сили в закордонному впливі на душу,
Він пропорційний маячні у країні,
Як ілюзії вибору,
Як прогноз погоди,
Як машини в заторі.

Як рівень нікотину в крові.

Закон третій:

На кожну втрату

Є відповідальний за неї.

На кожну прогалину –
заповнення.

На кожний людний район –
смертність, що скорочує
чисельність населення
і зменшує давку.

Твої сусіди заснули навечно,
щоб тебе залишити самого!